

Ole D. Hagesæther - Korskirken 1. mars 2017

«Tesor i tiden» -

VI ER HER FOR Å DELE!

Apropos dagens tema: Det er Askeonsdag i dag!

Askeonsdags hovedtekst: Jes. 58. 5-7.

«Er dette den fasten jeg har valgt, en dag da mennesket plager seg selv, bøyer hodet som et siv og legger seg i sekk og aske? Kaller du det for faste og en dag etter Herrens vilje?

Nei dette er den fasten jeg har valgt: Å løse urettferdige lenker, sprengte båndene i åket, sette undertrykte fri og bryte hvert åk i stykker, å dele ditt brød med sultne og la hjelpeløse og hjemløse komme i hus. Du skal se den nakne og kle ham, du skal ikke snu ryggen til dine egne».

VI ER HER FOR Å DELE! Slik har det stått på kirkeveggene i Bergen de siste dagene. Underskrevet av gamlebispen i Bjørgvin., Ole D. Hagesæther. - Ingen særlig provoserende setning, har sikkert mange tenkt. Så mye må en jo kunne forvente av et kristenmenneske. Men da har de ikke tatt inn over seg at denne setningen blir vi alle sammen konfrontert med på regnskapets dag. Ikke som en påstand på et banner. Men som et krav til betrodde forvaltere! «For jeg var naken og dere kledde meg. Jeg var sulten og dere ga meg mat»

Gud er Skaperen og den som holder alle ting oppe. Alt hører Herren til. «**Intet er vårt**. Alt er ditt» synger Anders Frostenson, og bøyer seg for Den allmektige.

Men så fortsetter han «Alt er vårt i deg!» Vi er eier sant nok ingen ting. Intet er vårt. **Men som forvaltere** av skaperverket og livsviktige relasjoner, har vi tilgang og råderett over de største verdiene. «Dere

skal råde over fiskene i havet og fuglene under himmelen, over alle planter som setter frø og alle dyr på jorden», sier Gud til det aller første mennesket. Med Guds stempel på pannen og en fri vilje har vi fått et mandat og en frihet uten like.

Men med friheten følger det altså ansvar. VI ER HER FOR Å DELE! Og med ansvaret følger regnskap. Av den som mye er gitt, skal mye kreves, sier Jesus.

Jesus tegner dette ut i **lignelsen om talentene**. Noen fikk fem talenter, andre fikk en. Den som har fått EN talent, har fått en stor betroelse som passer akkurat for ham i hans situasjon. Jeg tenker på at han er fra Mali og at han har en jordlapp og en familie å forsørge. Men så blir det tørke. Og så kommer Boko Haram. Og så sier han til seg selv som en klok forvalter over en talent, at nå må jeg ta familien med meg gjennom Sahara og til Europa for at talenten skal forrente seg. Og så strander han i Libya!

Den som har fått fem, har fått en like stor betroelse. Men det kreves enda mer av ham, siden han hadde så stor rikdom å disponere. Han skal gjøre regnskap for store avgjørelser og verdier.

Vi som lever i Norge nå, har fått utdelt TI talenter. Det har skjedd en opphoping på våre hender som er veldig ufortjent og skremmende. Oljen gjør oss søkkrike. Naturen legger ressurser på matfatene våre. Elvene gir oss rent vann og ren kraft. Uberørt natur gir oss tilgang til enestående opplevelser. Foreldrene våre ga oss en oppspart verdikapital. Velferdssamfunnet gir oss en enestående trygghet og service. Menneskerettigheter og demokratiske beslutninger er selvfølgeligheter folk i andre land bare drømmer om. Dessertgenerasjonen kaller de oss. Og med rette.

Det har skjedd **en skjevfordeling** av goder som er lett synlig og dypt urettferdig. Vi har TI talenter å gjøre regnskap for! Naturens ødselhet og forfedres nøysomhet har gjort Norge til kanskje det beste landet å bo i.

Det er ikke en synd at vi eier så store rikdommer. Men det er en stor synd at «mye vil ha mer»!

Grådighet og griskhet er en av dødssyndene ifølge Bibelen. Er det slik det er, da lever vi farlig som kristne og som nordmenn. Vi lever på arven fra forfedrene og spiser på det som hører barna til. Vi importerer billig fra Asia og Afrika, og eksporterer forurensning tilbake. Vi roper høyt dersom noen krenker oss. Men når helt basale menneskerettigheter blir trampet på i andre land, – når tørken gjør overlevelse nesten umulig, når arbeidere med luselønn sperres inne i brannfarlige fabrikkbygninger, da gir vi dem et sukk i medfølelse og to milliarder i avlat. **DETTE ER SLETT FORVALTNING!** Husker dere Jesu lignelse om «Den rike mann og Lasarus?» Det var en rik mann som levde i sus og dus. Mens dette skjedde, lå den fattige Lasarus utenfor døren uten mat og med verkende sår. Hundene kom og slikket sårene, det var den hjelpen han fikk.

«Jeg har ikke noe menneske!» sier den lamme ved Betesda dammen. Det er ingen som kan hjelpe meg ut i det helseskapende vannet. Hør: Vi er ikke bare forvaltere av rettferdighet. Vi skal også forvalte tiden vår, deltakelsen vår, nærværet vårt, tilstedeværelsen. Vi er satt til å være MEDmennesker på jorden.

Jeg trenger ikke mange ord, sier den som sørger. Ikke kloke svar i den dype fortvilelsen. Jeg trenger nærvær. At noen vil være trofast mot meg, uten avstandsskapende ord til egen beskyttelse.

Jeg har ikke noe menneske! For mennesket har det ved seg at det - Som Luther sier, er **INCURVATUS IN SE**, innkrøkt i seg selv. Det er den aller mest dramatiske synden.

Av forvaltere kreves klokskap, troskap og regnskap. **VI ER HER FOR Å DELE.**

KLOKSKAP viser vi ved langsiktige og bærekraftige disposisjoner. Vi skal se med hjertet, men handle med hodet. **Hjertet setter følelsene i gang, og de gjør noe med viljen vår. Hvis så viljen og hodet jobber**

sammen, slik at innsatsen blir mer enn øyeblikksimpulser, da kan det føre til klok og langsiktig forvaltning. Friheten har vi, det gjør at vi kan velge ulik forvaltning og forskjellige disposisjoner. Vi skal ikke gjøre regnskap for andre. De får gjøre regnskap for seg. Vi skal gjøre regnskap for oss selv.

Jeg er ikke av dem som mener at vi ikke kan ha god samvittighet uten å ha dårlig samvittighet. Jesus sørget for overflod i bryllupet i Kanaan. Tollereren Sakeus gjorde opp for seg så det sved, «har jeg gjort urett mot noen, så gir jeg firedobbelt igjen.» Men han var fortsatt en rik mann, slik Teofilus var det, han som var sponsor og fundraiser for Lukas var det, slik Simeon var, han som Jesus gikk i gjestebud til.

Men av den som mye er gitt, skal mye kreves. Vi kreves til regnskap for forvaltning, for vår klokskap og vår troskap. De som hjertet ser, skal hendene stille opp for. Og så skal hodet gjøre kloke beslutninger som blir til hjelp for din neste, ikke bare for din egen frynsede samvittighet. **DU ER HER FOR Å DELE!**

Ja, kanskje er dette en opplagt setning på et banner. For en som har tatt forvalteransvaret inn over seg, står det ikke slik. Han vet at han skal gjøre regnskap for talentene sine. Han vet at **kjærligheten** bor i denne utfordringen. Og med kjærligheten er det som med vannet. Den søker alltid det som er aller nederst.

Jesus er jo det store forbilde og eksempelet. Filliperbrevet 2. 4ff er hovedteksten.

Bjarne var utviklingshemmet. Han sa: «Du prest! Jesus han var grei. Han delte det gode med oss og det onde med seg selv!»

Ute på veggen her på Korskirken står det en plakett med et relieff av **Hans Nielsen Hauge**: Teksten er Huges livsmotto: «Mitt kallsbrev er å elske Gud og min neste!»

VI ER HER FOR Å DELE!